

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

29 septembrie 2022*

„Recurs – Politica economică și monetară – Uniunea bancară – Regulamentul (UE) nr. 806/2014 – Mecanismul unic de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții – Fondul unic de rezoluție – Contribuții anuale – Lichidare a unei instituții de credit – Rambursare a contribuțiilor plătite – *Prorata temporis*”

În cauza C-202/21 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 30 martie 2021,

ABLV Bank AS, în lichidare, reprezentată de O. Behrends, Rechtsanwalt,

recurentă,

celelalte părți din procedură fiind:

Comitetul unic de rezoluție (SRB), reprezentat de C. J. Flynn și J. Kerlin, în calitate de agenți, asistați de S. Ianc, T. Klupsch, B. Meyring și S. Schelo, Rechtsanwälte,

pârât în primă instanță,

Comisia Europeană, reprezentată de A. Nijenhuis, A. Steiblyte și D. Triantafyllou, în calitate de agenți,

intervenientă în primă instanță,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul A. Arabadjiev, președinte de cameră, domnul L. Bay Larsen (raportor), vicepreședintele Curții, și domnul A. Kumin, judecător,

avocat general: doamna J. Kokott,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

după ascultarea concluziilor avocatei generale în ședința din 28 aprilie 2022,

* Limba de procedură: engleza.

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, ABLV Bank AS, în lichidare, solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 20 ianuarie 2021, ABLV Bank/SRB (T-758/18, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2021:28), prin care acesta a respins acțiunea sa având ca obiect anularea deciziei Comitetului unic de rezoluție (SRB) din 17 octombrie 2018 de respingere a cererii sale prin care solicita, pe de o parte, recalcularea contribuției sale *ex ante* pentru anul 2018 și rambursarea sumelor plătite în exces, precum și, pe de altă parte, rambursarea unei părți a contribuției sale *ex ante* pentru anul 2015 ca urmare a retragerii autorizației sale de către Banca Centrală Europeană (BCE) (denumită în continuare „decizia în litigiu”).

Cadrul juridic

Regulamentul (UE) nr. 806/2014

- 2 Articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1) are următorul cuprins:

„Prezentul regulament se aplică entităților enumerate mai jos:

- (a) instituțiile de credit stabilite într-unul dintre statele membre participante;
 - (b) întreprinderile-mamă, inclusiv holdinguri financiare și holdinguri financiare mixte, stabilite într-unul dintre statele membre participante, atunci când acestea fac obiectul supravegherii consolidate realizate de BCE [...]
 - (c) firmele de investiții și instituțiile financiare stabilite într-unul dintre statele membre participante, în cazul în care acestea sunt supuse supravegherii consolidate efectuate de BCE asupra întreprinderii-mamă [...]
- 3 Articolul 5 alineatul (1) din acest regulament prevede:

„În cazul în care, în temeiul prezentului regulament, comitetul îndeplinește sarcini sau exercită competențe care [...] sunt de resortul autorității naționale de rezoluție, comitetul este considerat a fi, în scopul aplicării prezentului regulament [...], autoritatea națională de rezoluție relevantă sau, în caz de rezoluție a unui grup transfrontalier, autoritatea națională de rezoluție la nivel de grup relevantă.”

- 4 Articolul 70 alineatele (2) și (4) din regulamentul menționat prevede:

„(2) Comitetul calculează în fiecare an, după consultarea BCE sau a autorității naționale competente și în strânsă cooperare cu autoritățile naționale de rezoluție, contribuțiile individuale, pentru a se asigura că contribuțiile datorate de toate instituțiile autorizate de pe teritoriul tuturor statelor membre participante nu depășesc 12,5 % din nivelul-țintă.

[...]

(4) Contribuțiile primite în mod corespunzător de la fiecare entitate menționată la articolul 2 nu se rambursează acestor entități.”

Regulamentul delegat 2015/63

5 Considerentul (7) al Regulamentului delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO 2015, L 11, p. 44), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul delegat (UE) 2016/1434 al Comisiei din 14 decembrie 2015 (JO 2016, L 233, p. 1) (denumit în continuare „Regulamentul delegat 2015/63”), are următorul cuprins:

„Articolul 5 alineatul (1) din [Regulamentul nr. 806/2014] prevede că [SRB] este considerat a fi, în scopul aplicării regulamentul menționat [...], autoritatea națională de rezoluție relevantă atunci când acesta îndeplinește sarcini și exercită competențe care [...] trebuie să fie îndeplinite sau exercitate de către autoritatea națională de rezoluție. Luând în considerare faptul că articolul 70 alineatul (7) din [Regulamentul nr. 806/2014] împuternicește comitetul să calculeze contribuțiile instituțiilor la Fondul unic de rezoluție [...], noțiunea de autoritate de rezoluție în conformitate cu prezentul regulament ar trebui să includă și comitetul.”

6 Articolul 3 punctul 5 din acest regulament delegat are următorul cuprins:

„[...] În sensul prezentului regulament, se aplică [...] următoarele definiții:

[...]

5. «contribuție anuală» înseamnă suma [...] percepută de autoritatea de rezoluție, în cursul perioadei de contribuție, de la fiecare dintre instituțiile [...], pentru mecanismul de finanțare național”.

7 Articolul 12 din regulamentul delegat respectiv prevede:

„(1) În cazul în care o instituție este o instituție nou-supravegheată numai în cursul unei părți a unei perioade de contribuție, contribuția parțială se stabilește aplicând metodologia stabilită în prezenta secțiune la valoarea contribuției sale anuale calculată în cursul următoarei perioade de contribuție, ținând cont de numărul de luni întregi ale perioadei de contribuție în care instituția este supravegheată.

(2) O modificare a statutului unei instituții, inclusiv a unei instituții de dimensiuni mici, în cursul perioadei de contribuție nu are efecte asupra contribuției anuale care trebuie plătită în anul respectiv.”

8 Articolul 17 alineatele (3) și (4) din același regulament delegat enunță:

„(3) În cazul în care informațiile transmise de către instituții autorității de rezoluție fac obiectul unor retratări sau revizui, autoritatea de rezoluție ajustează contribuția anuală în conformitate cu informațiile actualizate, cu ocazia calculării contribuției anuale a instituției respective pentru următoarea perioadă de contribuție.

(4) Orice diferență dintre cotizația anuală calculată și plătită pe baza informațiilor care fac obiectul retratărilor sau revizuirilor, pe de o parte, și contribuția anuală care ar fi trebuit plătită după ajustarea contribuției anuale, pe de altă parte, se include în valoarea contribuției anuale datorate pentru următoarea perioadă de contribuție. Ajustarea respectivă se efectuează prin reducerea sau majorarea contribuțiilor pentru următoarea perioadă de contribuție.”

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/81

- 9 Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/81 al Consiliului din 19 decembrie 2014 de stabilire a condițiilor uniforme de aplicare a Regulamentului nr. 806/2014 în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la Fondul unic de rezoluție (JO 2015, L 15, p. 1) prevede:

„Angajamentele de plată irevocabile ale unei instituții care nu se mai încadrează în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) nr. 806/2014 sunt anulate, iar garanțiile aferente acestor angajamente se returnează.”

- 10 Articolul 8 alineatul (2) din acest regulament de punere în aplicare are următorul cuprins:

„În perioada inițială, atunci când se calculează contribuțiile individuale ale fiecărei instituții, comitetul ține cont de contribuțiile percepute de către statele membre participante în conformitate cu articolele 103 și 104 din Directiva 2014/59/UE [a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO 2014, L 173, p. 190)] și transferate către fond [...], prin deducerea acestora din cuantumul datorat de fiecare instituție.”

Regulamentul delegat (UE) 2017/2361

- 11 Articolul 7 alineatele (2), (4) și (5) din Regulamentul delegat (UE) 2017/2361 al Comisiei din 14 septembrie 2017 cu privire la sistemul definitiv al contribuțiilor la cheltuielile administrative ale comitetului unic de rezoluție (JO 2017, L 337, p. 6) prevede:

„(2) În cazul în care statutul unei entități sau al unui grup suferă modificări în cursul unui exercițiu financiar, aceasta sau acesta trecând dintr-una dintre categoriile specificate la articolul 4 alineatul (1) în cealaltă, valoarea contribuției sale anuale individuale corespunzătoare exercițiului financiar respectiv se calculează pe baza numărului de luni în care entitatea sau grupul s-a încadrat în categoria respectivă în ultima zi a lunii.

[...]

(4) În cazul în care BCE semnalează o modificare, astfel cum este menționată la alineatele (1) și (2) [...], comitetul recalculează numai contribuția anuală individuală a entității sau a grupului respectiv pentru exercițiile financiare în cauză. [...]

(5) În cazul în care valoarea contribuției anuale individuale plătite este superioară valorii recalculat în conformitate cu alineatul (4), comitetul rambursează diferența entității sau

grupului în cauză. În cazul în care valoarea unei contribuții anuale individuale plătite este inferioară valorii recalculate în conformitate cu alineatul (4), entitatea sau grupul în cauză rambursează comitetului diferența. În scopul rambursării sau al colectării sumei datorate în conformitate cu prezentul alineat, comitetul scade sau mărește valoarea contribuției anuale individuale a entității sau a grupului în cauză în exercițiul financiar care urmează după recalcularea efectuată în temeiul alineatului (4).”

Istoricul litigiului

- 12 ABLV Bank era o instituție de credit letonă autorizată care era supusă supravegherii BCE în cadrul Mecanismului unic de supraveghere (MUS).
- 13 În luna decembrie 2015, ABLV Bank a primit un aviz de percepere de la Finanšu un kapitāla tirgus komisija (Comisia pentru Piețele Financiare și de Capital, Letonia), care o informa cu privire la quantumul datorat cu titlu de contribuție *ex ante* pentru anul 2015. Această contribuție, plătită de recurentă, a fost transferată către Fondul unic de rezoluție (FUR).
- 14 La 23 februarie 2018, BCE a concluzionat că recurenta se afla sau era susceptibilă de a se afla în dificultate. În aceeași zi, SRB a considerat, în decizia SRB/EES/2018/09, că nu era necesară în interesul public o măsură de rezoluție în privința recurentei.
- 15 La 26 februarie 2018, acționarii ABLV Bank au inițiat o procedură care îi să permită acestora din urmă să își finalizeze lichidarea și au prezentat Comisiei pentru Piețele Financiare și de Capital o cerere de aprobare a planului său de lichidare voluntară.
- 16 Prin decizia SRB/ES/SRF/2018/03 din 12 aprilie 2018 privind calculul contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2018, SRB a aprobat contribuțiile *ex ante* pentru anul 2018. Prin scrisoarea din 27 aprilie 2018, Comisia pentru Piețele Financiare și de Capital a informat ABLV Bank că SRB adoptase această decizie și i-a indicat suma care trebuia plătită cu titlu de contribuție *ex ante* pentru anul 2018. Recurenta a plătit această sumă la 3 iulie 2018.
- 17 La 11 iulie 2018, BCE a adoptat, în urma unei propuneri a Comisiei pentru Piețele Financiare și de Capital, o decizie de retragere a autorizației recurentei.
- 18 Printr-o scrisoare din 17 septembrie 2018, aceasta din urmă a solicitat SRB rambursarea unei părți din contribuția plătită pentru anul 2015, recalcularea contribuției sale *ex ante* datorate pentru anul 2018 și rambursarea sumelor plătite în plus în acest temei.
- 19 Prin decizia în litigiu, SRB a respins această cerere. SRB a apreciat, în temeiul articolului 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014 și al articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63, că niciuna dintre dispozițiile acestor două regulamente nu prevede recalcularea contribuției sale *ex ante* pentru anul 2018 sau rambursarea unei părți a acesteia. SRB a indicat în special că retragerea autorizației unei instituții de credit de către BCE constituie o modificare a statutului, în sensul articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63. În plus, SRB a apreciat că entitățile care plățiseră contribuții *ex ante* pentru anul 2015 și a căror autorizație fusese ulterior retrasă nu beneficiau de un drept la rambursarea acestor contribuții *ex ante*, după cum nu beneficiau, în conformitate cu articolul 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014, de un drept la rambursarea oricărei alte contribuții *ex ante* plătite în mod corespunzător.

Acțiunea în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 20 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 21 decembrie 2018, ABLV Bank a formulat o acțiune în anularea deciziei în litigiu.
- 21 În susținerea acestei acțiuni, ea a invocat zece motive. Prin intermediul primelor trei motive, ea reproșea în esență SRB că nu a ținut seama în mod corespunzător de caracterul *prorata temporis* al contribuțiilor *ex ante*. Al patrulea și al cincilea motiv se întemeiau pe o interpretare eronată, pe de o parte, a articolului 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014 și, pe de altă parte, a articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63. Al șaselea, al șaptelea, al optulea, al nouălea și al zecelea motiv se întemeiau pe încălcarea, respectiv, a principiilor securității juridice și protecției încrederii legitime a principiului proporționalității, a adagiului *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* (denumit în continuare „adagiul *nemo auditur*”), a interdicției de a acționa în mod contradictoriu, precum și a dreptului de proprietate și a libertății de a desfășura o activitate comercială.
- 22 Prin decizia din 30 aprilie 2019, a fost admisă cererea de intervenție în susținerea concluziilor SRB formulată de Comisia Europeană.
- 23 Prin hotărârea atacată, Tribunalul a respins acțiunea introdusă de ABLV Bank.
- 24 După ce a declarat această acțiune admisibilă, Tribunalul a examinat împreună, la punctele 52-129 din hotărârea atacată, primele cinci motive.
- 25 La finalul acestei examinări, Tribunalul a statuat, la punctul 130 din hotărârea respectivă, că SRB nu săvârșise nicio eroare de drept atunci când a considerat că retragerea autorizației unei instituții de către BCE în perioada de contribuție nu era o împrejurare care să confere acestei instituții un drept la o recalculare *prorata temporis* a contribuției sale *ex ante* pentru această perioadă și a decis, prin urmare, să nu ramburseze ABLV Bank o parte din suma pe care ea o plătitese cu titlu de contribuție *ex ante* pentru anul 2018. Tribunalul a considerat de asemenea că SRB nu săvârșise nicio eroare de drept atunci când a considerat că retragerea autorizației unei instituții de către BCE în perioada inițială prevăzută de Regulamentul nr. 806/2014 nu era o împrejurare care să confere acestei instituții un drept la rambursarea soldului rămas din contribuția sa *ex ante* plătită pentru anul 2015.
- 26 În consecință, Tribunalul a respins, la punctul 131 din hotărârea atacată, primele cinci motive prezentate de ABLV Bank.
- 27 La punctele 132-180 din hotărârea atacată, Tribunalul a examinat și a respins al șaselea-al zecelea motiv invocate de ABLV Bank.

Concluziile părților

- 28 Prin recursul formulat, ABLV Bank solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate;
- anularea deciziei în litigiu;

- obligarea SRB la plata cheltuielilor de judecată aferente judecății în fața celor două instanțe, și
- în ipoteza în care Curtea nu ar fi în măsură să se pronunțe cu privire la acțiunea în primă instanță, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului.

29 SRB și Comisia solicită Curții:

- respingerea recursului, și
- obligarea ABLV Bank la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

30 ABLV Bank invocă treisprezece motive în susținerea recursului formulat, întemeiate, în primul rând, pe o interpretare eronată a articolului 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014, în al doilea rând, pe o interpretare eronată a articolului 12 din Regulamentul delegat 2015/63, în al treilea rând, pe o interpretare eronată a articolului 7 din Regulamentul delegat 2017/2361, în al patrulea rând, pe o interpretare și pe o aplicare eronate ale noțiunii de „îmbogățire fără justă cauză”, în al cincilea rând, pe omisiunea de a se pronunța asupra unei excepții de nelegalitate, în al șaselea rând, pe erori în ceea ce privește luarea în considerare a deciziei SRB/ES/SRF/2018/03 a SRB, în al șaptelea rând, pe o interpretare eronată a articolului 17 din Regulamentul delegat 2015/63, în al optulea rând, pe erori în ceea ce privește regimul angajamentelor de plată irevocabile, în al nouălea rând, pe erori de drept și pe omisiunea de a se pronunța cu privire la contribuțiile *ex ante* pentru anul 2015, în al zecelea rând, pe erori de drept în respingerea celui de al șaselea motiv prezentat în primă instanță, în al unsprezecelea rând, pe erori de drept în respingerea celui de al șaptelea motiv prezentat în primă instanță, în al doisprezecelea rând, pe erori de drept în respingerea celui de al optulea și a celui de al nouălea motiv prezentate în primă instanță precum și, în al treisprezecelea rând, pe erori în ceea ce privește caracterul suficient de motivat al deciziei în litigiu.

31 SRB și Comisia susțin că mai multe dintre aceste motive sunt inadmisibile.

Cu privire la admisibilitate

Argumentația părților

32 SRB susține că primul, al patrulea, al cincilea și al optulea motiv sunt inadmisibile întrucât nu identifică punctele din hotărârea atacată la care se referă.

33 Comisia arată că mai multe motive, în special primul, al treilea, al șaptelea și al optulea motiv, nu se referă la niciun punct specific din hotărârea atacată.

Aprecierea Curții

34 Trebuie amintit de la bun început că din articolul 256 TFUE, din articolul 58 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, din articolul 168 alineatul (1) litera (d) și din articolul 169 din Regulamentul de procedură al Curții rezultă că un recurs trebuie să indice cu

precizie elementele criticate ale hotărârii a cărei anulare se solicită, precum și argumentele juridice care susțin în mod concret această cerere, sub sancțiunea inadmisibilității recursului sau a motivului în cauză (Hotărârea din 13 ianuarie 2022, Dragnea/Comisia, C-351/20 P, EU:C:2022:8, punctul 53 și jurisprudența citată).

- 35 Astfel, nu respectă aceste cerințe și trebuie declarat inadmisibil un recurs care nu are o structură coerentă, care se limitează la afirmații generale și care nu cuprinde indicații precise privind punctele din hotărârea atacată care ar fi afectate eventual de o eroare de drept (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 iulie 2014, Telefónica și Telefónica de España/Comisia, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, punctul 30, precum și jurisprudența citată).
- 36 În speță, este cu siguranță necesar să se constate că motivele de recurs vizate de cauza de inadmisibilitate invocată de SRB și de Comisie nu fac o menționare sistematică a punctelor din hotărârea atacată la care se referă.
- 37 Aceste motive sunt totuși prezentate urmând structura hotărârii atacate, după cum precizează de altfel în mod explicit partea introductivă a recursului.
- 38 Pentru aceasta, indicațiile furnizate în recurs permit să se identifice cu ușurință punctele din hotărârea atacată la care se referă fiecare dintre motive, argumentele invocate în apărare de SRB și de Comisie confirmând de altfel că acestea au fost în măsură să identifice respectivele puncte.
- 39 Prin urmare, trebuie respinsă cauza de inadmisibilitate întemeiată pe lipsa de precizie a primului, a celui de al treilea-a celui de al cincilea, a celui de al șaptelea și a celui de al optulea motiv.

Cu privire la fond

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o interpretare eronată a articolului 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014

– Argumentația părților

- 40 Prin intermediul primului motiv, ABLV Bank susține că interpretarea articolului 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014 reținută de Tribunal este eronată, în măsura în care această dispoziție implică pur și simplu că contribuțiile *ex ante* nu constituie depozite rambursabile.
- 41 În primul rând, Tribunalul s-ar fi îndepărtat de sensul comun al termenului „datorat” și de teoria îmbogățirii fără justă cauză, considerând ca fiind „datorată” orice sumă plătită inițial în mod corespunzător, chiar dacă ulterior se dovedește că aceasta nu trebuia să fie plătită pentru perioada relevantă.
- 42 În plus, domeniul de aplicare al negației care figurează la articolul 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014 nu ar fi atât de clar cum ar fi afirmat Tribunalul. Domeniul de aplicare al acestei negații ar depinde de obiectul său, și anume un depozit rambursabil sau o reexaminare ulterioară a sumelor datorate. Nici lipsa menționării în această dispoziție a unei posibilități de adaptare a contribuțiilor *ex ante* în cazul pierderii autorizației instituției în cauză nu ar fi determinantă, având în vedere caracterul prea puțin detaliat al dispoziției amintite.

- 43 În al doilea rând, ABLV Bank susține că interpretarea articolului 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014 adoptată în hotărârea atacată este incoerentă cu alte elemente ale dreptului Uniunii.
- 44 Această interpretare ar fi contrazisă de articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81 și de articolul 17 din Regulamentul delegat 2015/63, care prevăd posibilități de rambursare a contribuțiilor *ex ante*.
- 45 Interpretarea menționată ar fi de asemenea incompatibilă cu articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63, întrucât ar fi illogic ca această dispoziție să definească anumite modificări ca lipsite de relevanță pentru o stabilire ulterioară a unei datorii dacă o astfel de stabilire este în orice caz exclusă.
- 46 Interpretarea Tribunalului nu ar fi coerentă nici cu raționamentul adoptat de Curte în Hotărârea din 14 noiembrie 2019, State Street Bank International (C-255/18, EU:C:2019:967). Astfel, acest raționament, care s-ar referi la lipsa de relevanță a modificării unui statut al unei instituții intervenite într-o perioadă de contribuție la FUR, nu s-ar întemeia pe articolul 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014, ci pe articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63.
- 47 În al treilea rând, Tribunalul ar fi apreciat în mod eronat natura contribuțiilor *ex ante*, considerând că ele nu constituie contribuții individuale determinate în funcție de riscurile specifice unei instituții și aferente unor perioade specifice, la fel ca primele de asigurare. În special, Tribunalul nu ar fi ținut seama de faptul că contribuțiile individuale sunt determinate în funcție de riscurile și de posibilitatea de a percepe noi contribuții după perioada inițială prevăzută de Regulamentul nr. 806/2014. În plus, împrejurarea că contribuțiile *ex ante* sunt repartizate în timp și nu sunt în mod automat legate de o contraprestație nu ar fi pertinentă, întrucât ar fi vorba despre caracteristici comune tuturor sistemelor de asigurare.
- 48 În al patrulea rând, rambursarea solicitată de ABLV Bank ar fi, în orice caz, de asemenea posibilă într-un cadru asimilabil celui al dreptului fiscal, fără ca obiectivul stabilit de a atinge un nivel-țintă al rezervelor să fie suficient pentru a înlătura o posibilă rambursare.
- 49 SRB și Comisia susțin că primul motiv este nefondat.

– *Aprecierea Curții*

- 50 Articolul 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014 prevede că contribuțiile *ex ante* primite în mod corespunzător de la instituții nu li se rambursează.
- 51 La punctele 66 și 67 din hotărârea atacată, Tribunalul a subliniat mai întâi că modul de redactare a acestei dispoziții presupunea fără echivoc că o contribuție plătită în mod corespunzător nu poate face obiectul unei rambursări.
- 52 Tribunalul s-a referit în continuare, la punctele 68-73 din hotărârea amintită, la contextul dispoziției menționate. Acesta a arătat printre altele că din legislația Uniunii rezultă că contribuțiile *ex ante* nu se raportează la un an determinat și că nu garantează vreo contraprestație, aceste elemente distingând respectivele contribuții de primele de asigurare, a căror rambursare ar trebui avută în vedere în cazul unei modificări a situației intervenite în cursul anului.

- 53 În sfârșit, Tribunalul a arătat, la punctele 74 și 75 din aceeași hotărâre, că luarea în considerare a evoluției situației juridice și financiare a instituțiilor în cauză în cursul exercițiului financiar ar fi de natură să împiedice realizarea obiectivului urmărit de Regulamentul nr. 806/2014 și de Regulamentul delegat 2015/63, și anume de a se asigura că, până la sfârșitul unei perioade inițiale de opt ani, mijloacele financiare disponibile ale EUR ajung la cel puțin 1 % din cuantumul depozitelor garantate ale tuturor instituțiilor de credit autorizate în toate statele membre participante.
- 54 În această privință trebuie subliniat, în primul rând, că Tribunalul a constatat în mod întemeiat la punctul 67 din hotărârea atacată că din modul clar de redactare a articolului 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014 rezultă că legiuitorul Uniunii a intenționat să excludă în mod general rambursarea contribuțiilor *ex ante* care au fost primite în mod corespunzător.
- 55 În plus, din moment ce ABLV Bank susține că Tribunalul a reținut în hotărârea atacată o interpretare care se îndepărtează de sensul obișnuit al termenului „datorat”, trebuie arătat că dispoziția menționată nu se referă la „contribuțiile datorate”, ci la „contribuțiile primite în mod corespunzător”, indicând astfel că regula nerambursării pe care o stabilește se aplică contribuțiilor *ex ante* care au fost percepute în mod legal la data plății lor.
- 56 Pe de altă parte, deși ABLV Bank se prevalează de caracterul prea puțin detaliat al aceleiași dispoziții pentru a înlătura relevanța constatării efectuate la punctul 67 din hotărârea atacată, potrivit căreia nu se face nicio mențiune cu privire la posibilitatea de ajustare *a posteriori* a contribuțiilor *ex ante*, fără a contesta însă conținutul său, trebuie să se constate că această formulare reflectă alegerea legiuitorului Uniunii de a enunța o normă fără excepții.
- 57 În al doilea rând, argumentația ABLV Bank potrivit căreia interpretarea articolului 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014 reținută de Tribunal contrazice alte dispoziții de drept derivat nu poate fi admisă.
- 58 Astfel, mai întâi, articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81 se limitează să enunțe anumite norme aplicabile angajamentelor de plată irevocabile furnizate de o instituție, care prezintă particularități care au determinat legiuitorul Uniunii, așa cum a arătat Tribunalul la punctul 111 din hotărârea atacată, să instituie un regim specific propriu acestor angajamente.
- 59 În continuare, deși articolul 17 alineatele (3) și (4) din Regulamentul delegat 2015/63 prevede, desigur, luarea în considerare a eventualei diferențe dintre o contribuție *ex ante* plătită pe baza unor informații care fac obiectul unor retratări sau al unor revizuri și contribuția *ex ante* care ar fi trebuit plătită, din dispozițiile amintite rezultă că această luare în considerare nu trebuie să fie efectuată sub forma unei rambursări, precum cea solicitată de ABLV Bank de la SRB în speță, ci în cadrul calculului contribuției *ex ante* pentru perioada de contribuție următoare.
- 60 În sfârșit, contrar celor pretinse de recurentă, nu se poate considera că interpretarea articolului 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014 reținută la punctele 66-75 din hotărârea atacată lipsește de orice utilitate articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63.
- 61 Pe de o parte, astfel cum a arătat doamna avocată generală la punctul 72 din concluzii, articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63 are ca obiect în special evitarea oricărei incertitudini cu privire la domeniul de aplicare al articolului 12 alineatul (1) din respectivul

- regulament delegat, în măsura în care acesta prevede o derogare de la principiul potrivit căruia contribuțiile *ex ante* sunt calculate pe baza informațiilor disponibile la data de 31 decembrie a anului care precedă perioada de contribuție.
- 62 Pe de altă parte, articolul 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014 și articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63 au un domeniu de aplicare material diferit. Astfel, în timp ce prima dintre aceste dispoziții nu privește decât contribuțiile la FUR, a doua vizează, conform articolului 3 punctul 5 din Regulamentul delegat 2015/63, contribuțiile percepute de autoritatea de rezoluție pentru mecanismul de finanțare național, noțiune care trebuie înțeleasă, în temeiul articolului 5 alineatul (1) din Regulamentul nr. 806/2014, ca vizând și SRB, așa cum se arată în considerentul (7) al acestui regulament delegat.
- 63 În acest context, împrejurarea că, în Hotărârea din 14 noiembrie 2019, State Street Bank International (C-255/18, EU:C:2019:967), care privea calculul unei contribuții la un fond național de rezoluție, Curtea s-a limitat să interpreteze articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63, singura dispoziție cu privire la care era de altfel întrebată, nu poate implica faptul că ar fi înlăturat implicit interpretarea articolului 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014 reținută în hotărârea atacată.
- 64 În al treilea rând, analogia invocată de ABLV Bank între contribuțiile *ex ante* și primele de asigurare nu poate, în orice caz, să impună SRB să substituie modul clar de redactare a articolului 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014 o normă contrară, pe motivul că această normă ar fi, potrivit recurenței, uzuală în domeniul asigurărilor.
- 65 Prin urmare, argumentele ABLV Bank care urmăresc să demonstreze că, în raport cu elementele enunțate la punctele 68-72 din hotărârea atacată, Tribunalul nu putea să înlătore, la punctul 73 din aceasta, similitudinea caracteristicilor contribuțiilor *ex ante* și ale primelor de asigurare trebuie respinse ca inoperante.
- 66 În al patrulea rând, nici argumentația ABLV Bank îndreptată împotriva punctelor 74 și 75 din hotărârea atacată, întemeiată pe faptul că ar fi fost posibil să se atingă obiectivul care constă în oferirea către FUR a unor mijloace financiare suficiente la sfârșitul unei perioade inițiale de opt ani, efectuând în același timp o rambursare a contribuțiilor *ex ante* atunci când o instituție iese din domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 806/2014, nu este de natură să repună în discuție interpretarea articolului 70 alineatul (4) din acest regulament reținută la punctul 76 din hotărârea amintită.
- 67 Astfel, împrejurarea că legiuitorul Uniunii ar fi putut de asemenea să atingă obiectivul menționat la punctul 74 din hotărârea respectivă prin autorizarea unor asemenea rambursări, presupunând că ar fi dovedită, nu permite înlăturarea opțiunilor legiuitorului cu privire la mijloacele cele mai adecvate pentru urmărirea acestui obiectiv, alegeri care sunt exprimate prin modul clar de redactare a dispoziției amintite (a se vedea prin analogie Hotărârea din 17 martie 2011, Brussels Hoofdstedelijk Gewest și alții, C-275/09, EU:C:2011:154, punctul 29).
- 68 Având în vedere toate aceste elemente, primul motiv trebuie respins ca fiind în parte inoperant și în parte nefondat.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe o interpretare eronată a articolului 12 din Regulamentul delegat 2015/63

– Argumentația părților

- 69 Prin intermediul celui de al doilea motiv, ABLV Bank susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept statuând că pierderea autorizației unei instituții de credit trebuie considerată o „modificare a statutului”, în sensul articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63.
- 70 Această interpretare nu ar fi coerentă cu interpretarea articolului 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014 adoptată în hotărârea atacată. Astfel, dacă orice rambursare ar fi exclusă în temeiul acestei dispoziții, s-ar fi înlăturat inutil, la articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63, posibilitatea de a efectua o asemenea rambursare în caz de modificare a statutului.
- 71 În plus, această din urmă dispoziție nu ar privi decât cuantumul contribuției *ex ante*, iar nu principiul însuși al plății unei astfel de contribuții. Această interpretare ar decurge în mod clar din versiunea în limba germană a dispoziției menționate și ar fi compatibilă cu celelalte versiuni lingvistice ale acesteia. Înainte de a declara că trebuia să se considere că o fuziune transfrontalieră constituie o „modificare a statutului” în sensul articolului 12 din Regulamentul delegat 2015/63, Curtea s-ar fi întemeiat de altfel, la punctul 47 din Hotărârea din 14 noiembrie 2019, State Street Bank International (C-255/18, EU:C:2019:967), pe împrejurarea că, în urma unei astfel de operațiuni, instituția în cauză continua să intre sub incidența Mecanismului unic de rezoluție (MUR).
- 72 SRB și Comisia susțin că al doilea motiv este nefondat.

– Aprecierea Curții

- 73 Articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2015/63 prevede o metodologie specifică de calcul al contribuției *ex ante* care trebuie aplicată atunci când o instituție este nou-supravegheată numai o parte din perioada de contribuție.
- 74 Articolul 12 alineatul (2) din acest regulament delegat prevede că o modificare a statutului unei instituții, inclusiv al unei instituții de dimensiuni mici, în perioada de contribuție nu are efecte asupra contribuției *ex ante* care trebuie plătită în anul respectiv.
- 75 După ce a expus, la punctul 77 din hotărârea atacată, conținutul acestor dispoziții, Tribunalul a citat, la punctele 80-83 din această hotărâre, o mare parte din punctele 35-48 din Hotărârea din 14 noiembrie 2019, State Street Bank International (C-255/18, EU:C:2019:967). În acest temei, Tribunalul a apreciat, la punctele 84 și 87 din hotărârea atacată, că, pentru aceleași motive precum cele reținute de Curte în Hotărârea din 14 noiembrie 2019, State Street Bank International (C-255/18, EU:C:2019:967), retragerea autorizației unei instituții de credit de către BCE trebuie să fie considerată o astfel de modificare a statutului, chiar dacă respectiva retragere implică faptul că instituția în cauză nu mai intră sub incidența MUR.

- 76 În această privință trebuie amintit că Curtea a statuat că termenii „modificare a statutului” utilizați la articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63 pot include orice modificare a situației juridice sau faptice a unei instituții care poate avea un efect în ceea ce privește aplicarea acestei dispoziții (Hotărârea din 14 noiembrie 2019, State Street Bank International, C-255/18, EU:C:2019:967, punctul 35).
- 77 Contextul în care se înscrie această dispoziție implică, în plus, că o operațiune care constituie o modificare a statutului, în sensul dispoziției menționate, nu beneficiază, în principiu, de calculul contribuției *pro rata temporis* prevăzut la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2015/63, în măsura în care această din urmă dispoziție este de strictă interpretare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 noiembrie 2019, State Street Bank International, C-255/18, EU:C:2019:967, punctele 39 și 40).
- 78 Curtea a mai precizat că, dacă autoritățile naționale de rezoluție ar trebui să țină seama de evoluția situației juridice și financiare a instituțiilor în cursul exercițiului financiar în cauză, acestea ar avea dificultăți să stabilească în mod fiabil contribuțiile ordinare datorate în cursul anului următor și, prin urmare, să realizeze obiectivul care constă în atingerea, cel mai târziu la 31 decembrie 2024, a cel puțin 1 % din suma depozitelor garantate ale tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul unui stat membru (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 noiembrie 2019, State Street Bank International, C-255/18, EU:C:2019:967, punctul 43).
- 79 Curtea a dedus din aceste elemente că noțiunea de „modificare a statutului” prevăzută la articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63 trebuie înțeleasă în mod extensiv ca incluzând, printre altele, o fuziune transfrontalieră prin absorbție care a avut loc în perioada de contribuție (Hotărârea din 14 noiembrie 2019, State Street Bank International, C-255/18, EU:C:2019:967, punctul 44).
- 80 Întrucât considerațiile referitoare la modul de redactare, la contextul și la obiectivul articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63 amintite la punctele 76-78 din prezenta hotărâre sunt pertinente în ceea ce privește pierderea autorizației unei instituții de credit în cursul unui an dat, Tribunalul a statuat în mod întemeiat la punctul 84 din hotărârea atacată că aceste considerații justificau calificarea unei asemenea pierderi a autorizației drept „modificare a statutului”, în sensul acestei dispoziții.
- 81 Tribunalul a respins tot fără a săvârși o eroare de drept, la punctul 87 din hotărârea atacată, argumentul ABLV Bank potrivit căruia noțiunea de „modificare a statutului”, în sensul dispoziției menționate, nu vizează modificările care determină o instituție să nu mai intre pe viitor sub incidența MUR.
- 82 Astfel, trebuie arătat că modul de redactare a articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63 nu face nicio distincție între modificările de statut ale instituțiilor după cum acestea conduc sau nu la scoaterea instituției în cauză din MUR.
- 83 Împrejurarea invocată de ABLV Bank că versiunea în limba germană a acestei dispoziții se referă numai la quantumul contribuției *ex ante* este lipsită de relevanță în această privință.
- 84 În aceste condiții, considerațiile care figurează la punctul 47 din Hotărârea din 14 noiembrie 2019, State Street Bank International (C-255/18, EU:C:2019:967), care nu urmăresc, așa cum se arată la punctul 45 din respectiva hotărâre, decât să confirme interpretarea extensivă a noțiunii de „modificare a statutului”, în sensul articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul 2015/63, a cărei

temeinicie era deja stabilită la punctul 44 din hotărârea menționată, nu pot fi interpretate în sensul că implică faptul că Curtea ar fi înțeles să limiteze domeniul de aplicare al acestei interpretări extensive numai la modificările situației unei instituții care nu determină ieșirea acesteia din MUR.

- 85 De asemenea, argumentul invocat de ABLV Bank potrivit căruia interpretarea articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63 și cea a articolului 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014 reținute în hotărârea atacată ar fi contradictorii trebuie înlăturat pentru motivele expuse la punctele 61-63 din prezenta hotărâre.
- 86 Având în vedere cele de mai sus, al doilea motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe o interpretare eronată a articolului 7 din Regulamentul delegat 2017/2361

– Argumentația părților

- 87 Prin intermediul celui de al treilea motiv, ABLV Bank susține, pe de o parte, că Tribunalul i-a impus în mod eronat să stabilească o legătură între articolul 7 din Regulamentul delegat 2017/2361 și articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63, întemeindu-se pe ideea eronată potrivit căreia aceeași expresie ar trebui în principiu să aibă un sens diferit atunci când este utilizată în două dispoziții distincte, cu excepția cazului în care există o legătură specifică între acestea.
- 88 Pe de altă parte, opoziția reținută de Tribunal între interesul public vizat de contribuțiile *ex ante* și interesele mai specifice ale instituției în cauză servite prin contribuțiile la cheltuielile administrative ale SRB ar fi vădit eronată. Ar fi mai relevant să se țină seama de faptul că contribuțiile *ex ante* prezintă o legătură mai strânsă cu instituția în cauză întrucât ar fi legate de profilul de risc al acestei instituții.
- 89 SRB și Comisia susțin că al treilea motiv este nefondat.

– Aprecierea Curții

- 90 Articolul 7 alineatele (2), (4) și (5) din Regulamentul delegat 2017/2361 prevede un mod de calcul *pro rata temporis* al contribuției anuale individuale la cheltuielile administrative ale SRB atunci când statutul unei entități sau al unui grup este supus anumitor modificări în cursul anului.
- 91 La punctul 86 din hotărârea atacată, Tribunalul a statuat că noțiunea de „modificare a statutului”, în sensul articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63, nu poate fi înțeleasă ca vizând numai cazurile reglementate de articolul 7 din Regulamentul delegat 2017/2361, date fiind diferențele de obiect și de finalitate dintre aceste două acte.
- 92 În lumina considerațiilor care figurează la punctul 86 amintit, rezultă că argumentul ABLV Bank potrivit căruia Tribunalul i-ar fi impus în mod eronat să stabilească o legătură între articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63 și articolul 7 din Regulamentul delegat 2017/2361 se întemeiază pe o interpretare eronată a hotărârii atacate, întrucât Tribunalul nu s-a întemeiat la punctul menționat pe lipsa unei legături stabilite între aceste două dispoziții.

- 93 În plus, ABLV Bank nu contestă aprecierea Tribunalului potrivit căreia contribuțiile *ex ante* și contribuțiile la cheltuielile administrative ale SRB nu au același obiect.
- 94 Întrucât respectiva diferență de obiect este suficientă pentru a justifica faptul că acestea sunt calculate prin metode distincte și independente, este necesar să se considere că ABLV Bank nu a dovedit că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a refuzat să ia în considerare articolul 7 din Regulamentul delegat 2017/2361 pentru a interpreta articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63.
- 95 În consecință, al treilea motiv trebuie să fie respins ca nefondat.

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe o interpretare și pe o aplicare eronată a noțiunii de „îmbogățire fără justă cauză”

– Argumentația părților

- 96 Prin intermediul celui de al patrulea motiv, ABLV Bank susține că punctele 92-96 din hotărârea atacată se întemeiază pe ideea eronată potrivit căreia aplicarea noțiunii de „îmbogățire fără justă cauză” ar implica examinarea numai a justificării inițiale a plății. Dimpotrivă, ar trebui, în principiu, să fie luate în considerare evoluțiile intervenite ulterior care ar avea consecințe asupra regularității unei plăți, motiv pentru care articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63 exclude luarea în considerare a anumitor modificări, din motive de simplitate administrativă.
- 97 SRB și Comisia susțin că al patrulea motiv este nefondat.

– Aprecierea Curții

- 98 La punctele 94-96 din hotărârea atacată, Tribunalul a constatat că plățile în cauză aveau ca temeiuri legale articolul 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014 și articolul 12 din Regulamentul delegat 2015/63, temeiuri legale care exclud o rambursare parțială a contribuției *ex ante* pentru anul 2018 și a căror validitate nu fusese contestată de ABLV Bank.
- 99 Astfel, pentru a constata existența unui temei legal pentru îmbogățirea FUR care decurge din perceperea și din menținerea contribuției *ex ante* pentru anul 2018 a ABLV Bank, Tribunalul s-a întemeiat în mod explicit pe împrejurarea că dispozițiile relevante exclud rambursarea acestei contribuții în cazul modificării statutului instituției în cauză în cursul anului 2018.
- 100 Prin urmare, nu se poate considera că Tribunalul a apreciat că o îmbogățire fără justă cauză putea fi înlăturată pentru simplul fapt că justificarea sa inițială era dovedită, fără a ține seama de existența unui temei legal pentru menținerea cuantumurilor în cauză.
- 101 Rezultă că al patrulea motiv invocat de ABLV Bank provine dintr-o interpretare eronată a hotărârii atacate.
- 102 În consecință, acest motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe omisiunea de a se pronunța asupra unei excepții de nelegalitate

– Argumentația părților

- 103 Prin intermediul celui de al cincilea motiv, ABLV Bank susține că Tribunalul a omis să răspundă la o excepție de nelegalitate ridicată la punctul 40 din memoriul său în răspuns la întrebările Tribunalului din 12 iunie 2020.
- 104 SRB și Comisia susțin că al cincilea motiv este nefondat.

– Aprecierea Curții

- 105 La punctul 95 din hotărârea atacată, Tribunalul a constatat că înscrisurile recurente nu conțineau, explicit sau implicit, nicio excepție de nelegalitate referitoare la articolul 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014 și la articolul 12 din Regulamentul delegat 2015/63.
- 106 Întrucât ABLV Bank susține că Tribunalul a omis astfel să se pronunțe cu privire la o excepție de nelegalitate exprimată la punctul 40 din memoriul său din 12 iunie 2020, este necesar să se amintească, pe de o parte, că, în cadrul recursului, controlul Curții are ca obiect în special să verifice dacă Tribunalul a răspuns corespunzător cerințelor legale la toate argumentele invocate de recurent și, pe de altă parte, că motivul întemeiat pe o lipsă a răspunsului Tribunalului la argumente invocate în primă instanță înseamnă în esență să se invoce o încălcare a obligației de motivare care decurge din articolul 36 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, aplicabil Tribunalului în temeiul articolului 53 primul paragraf din același statut, și din articolul 117 din Regulamentul de procedură al Tribunalului (Hotărârea din 9 martie 2017, *Ellinikos Chrysos/Comisia*, C-100/16 P, EU:C:2017:194, punctul 31 și jurisprudența citată).
- 107 Obligația de motivare nu impune Tribunalului să facă o expunere care să urmeze în mod exhaustiv și unul câte unul toate argumentele prezentate de părțile în litigiu, motivarea Tribunalului putând, așadar, să fie implicită, cu condiția să permită persoanelor interesate să cunoască motivele pentru care Tribunalul nu a admis argumentele acestora, iar Curții să dispună de elemente suficiente pentru a-și exercita controlul (Hotărârea din 9 martie 2017, *Ellinikos Chrysos/Comisia*, C-100/16 P, EU:C:2017:194, punctul 32 și jurisprudența citată).
- 108 Or, rezultă că, la punctul 95 din hotărârea atacată, Tribunalul a considerat în mod implicit, dar necesar că punctul 40 din memoriul din 12 iunie 2020 al recurente, care enunță că ar fi nelegal să se rețină interpretarea articolului 12 din Regulamentul delegat 2015/63 propusă de SRB, se raporta la interpretarea acestui articol, iar nu la validitatea sa, fără a denatura, procedând astfel, respectivul memoriu.
- 109 În consecință, al cincilea motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al șaselea motiv, întemeiat pe erori în ceea ce privește luarea în considerare a deciziei SRB/ES/SRF/2018/03 a SRB

– Argumentația părților

- 110 Prin intermediul celui de al șaselea motiv, ABLV Bank susține că aplicarea regulii potrivit căreia o practică nu poate să modifice cadrul juridic în vigoare nu este adecvată în speță. Astfel, în timp ce decizia SRB/ES/SRF/2018/03 a SRB ar fi dispus rambursarea contribuțiilor *ex ante* plătite, ar fi cert că o asemenea rambursare nu poate fi avută în vedere decât ca rezultând dintr-un drept garantat beneficiarului acestei rambursări, fără să poată fi admisă o liberalitate din partea SRB.
- 111 Argumentul reținut cu titlu subsidiar de Tribunal cu privire la decizia SRB/ES/SRF/2018/03 a SRB ar fi pur semantic, o rambursare neschimbându-și natura pentru că este prezentată ca o plată negativă sau pentru că presupune o operațiune matematică. În plus, ar fi arbitrar să se facă o diferență între o deducere aplicată cuantumului unei contribuții și o rambursare.
- 112 SRB și Comisia susțin că al șaselea motiv este nefondat.

– Aprecierea Curții

- 113 La punctele 98 și 99 din hotărârea atacată, Tribunalul a constatat că argumentele ABLV Bank îndreptate împotriva deciziei SRB/ES/SRF/2018/03 a SRB erau inoperante, în măsura în care o simplă practică a SRB nu poate avea drept consecință modificarea conținutului dispozițiilor legislative ale Uniunii aplicabile, înainte de a preciza, cu titlu subsidiar, la punctele 100-102 din această hotărâre, că respectivele argumente erau nefondate.
- 114 Este necesar să se constate că Tribunalul a amintit în mod întemeiat la punctul 98 din hotărârea atacată că o simplă practică a unei instituții, a unui organ, a unui oficiu sau a unei agenții a Uniunii nu este de natură să deroge de la normele care le sunt impuse și să creeze un precedent pe care ar fi obligate să îl urmeze (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 martie 1996, Parlamentul/Consiliul, C-271/94, EU:C:1996:133, punctul 24, și Hotărârea din 1 octombrie 2009, Comisia/Consiliul, C-370/07, EU:C:2009:590, punctul 54).
- 115 Rezultă de aici că, presupunând chiar că SRB a admis efectiv în decizia sa SRB/ES/SRF/2018/03 posibilitatea de a efectua anumite rambursări de contribuții *ex ante*, această decizie nu ar fi de natură să repună în discuție interpretarea reținută de Tribunal a articolului 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014 și a articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63.
- 116 Împrejurarea că SRB nu poate să acorde în mod valabil liberalități instituțiilor de credit este, în acest context, lipsită de relevanță, în măsura în care nu se poate prezuma că, atunci când a adoptat decizia SRB/ES/SRF/2018/03, SRB s-a conformat acestei reguli și, în plus, a interpretat în mod corect normele de drept derivat care i se impun.
- 117 Rezultă că argumentația recurentei îndreptată împotriva punctelor 98 și 99 din hotărârea atacată trebuie respinsă ca nefondată.

118 În aceste condiții, trebuie să se considere că punctele 100-102 din această hotărâre sunt suplimentare, ceea ce implică faptul că argumentația care urmărește contestarea respectivelor puncte este inoperantă (a se vedea prin analogie Hotărârea din 18 iunie 2020, Dovgan/EUIPO, C-142/19 P, nepublicată, EU:C:2020:487, punctul 92 și jurisprudența citată).

119 În consecință, al șaselea motiv trebuie respins ca fiind în parte inoperant și în parte nefondat.

Cu privire la al șaptelea motiv, întemeiat pe o interpretare eronată a articolului 17 din Regulamentul delegat 2015/63

– Argumentația părților

120 Prin intermediul celui de al șaptelea motiv, ABLV Bank susține că raționamentul Tribunalului referitor la articolul 17 alineatele (3) și (4) din Regulamentul delegat 2015/63 este afectat de o eroare de drept, întrucât posibilitatea de a revizui contribuțiile *ex ante* prevăzută de această dispoziție arată că interpretarea articolului 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014 efectuată de Tribunal nu este corectă.

121 SRB susține că al șaptelea motiv trebuie respins ca inadmisibil sau, în orice caz, ca nefondat. Comisia arată că acest motiv este nefondat.

– Aprecierea Curții

122 După ce a amintit, la punctul 105 din hotărârea atacată, conținutul articolului 17 alineatele (3) și (4) din Regulamentul delegat 2015/63, Tribunalul a statuat, la punctele 107 și 108 din hotărârea amintită, că interpretarea acestor dispoziții propusă de recurentă, potrivit căreia orice contribuție poate face obiectul unor ajustări ulterioare, nu era susținută de modul lor de redactare și că schimbarea împrejurărilor invocată de aceasta nu era comparabilă cu retratrările sau cu revizuirile contabile menționate în dispozițiile respective.

123 Rezultă că, prin intermediul celui de al șaptelea motiv, ABLV Bank reproșează Tribunalului nu că a înlăturat în mod eronat aplicarea articolului 17 alineatele (3) și (4) din Regulamentul delegat 2015/63, ci că a reținut o interpretare a articolului 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014 incompatibilă cu acest articol 17 alineatele (3) și (4).

124 Or, pentru motivele expuse la punctul 59 din prezenta hotărâre, o asemenea argumentație nu poate fi admisă.

125 Prin urmare, fără a fi necesar să se aprecieze admisibilitatea celui de al șaptelea motiv, se impune respingerea acestuia ca nefondat.

Cu privire la al optulea motiv, întemeiat pe erori în ceea ce privește regimul angajamentelor de plată irevocabile

– Argumentația părților

- 126 Prin intermediul celui de al optulea motiv, ABLV Bank consideră că Tribunalul i-a denaturat argumentația, în măsura în care ea nu a susținut în înscrisurile sale din primă instanță că contribuțiile sale *ex ante* constituie angajamente de plată irevocabile.
- 127 Or, articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81 ar demonstra că trebuie efectuate calcule atunci când o entitate părăsește EUR și, prin urmare, că interpretarea Regulamentului nr. 806/2014 adoptată de Tribunal este eronată.
- 128 SRB și Comisia susțin că al optulea motiv este nefondat.

– Aprecierea Curții

- 129 Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81 prevede că angajamentele de plată irevocabile ale unei instituții care nu se mai încadrează în domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 806/2014 sunt anulate, iar garanțiile aferente acestor angajamente se returnează.
- 130 Tribunalul a precizat la punctul 111 din hotărârea atacată că astfel de angajamente au o natură diferită de cea a contribuțiilor *ex ante* și, pentru acest motiv, sunt supuse unui regim specific care nu poate fi aplicat prin analogie unor contribuții precum cele plătite de ABLV Bank.
- 131 În această privință trebuie arătat, pe de o parte, că din cuprinsul punctelor 110 și 111 din hotărârea amintită reiese că Tribunalul nu a considerat că recurenta susținuse că contribuția sa *ex ante* pentru anul 2018 era constituită din angajamente de plată irevocabile.
- 132 Trebuie subliniat în special că Tribunalul a respins în mod expres la punctul 111 din hotărârea menționată posibilitatea de a aplica „prin analogie” articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81.
- 133 Rezultă că argumentul întemeiat pe denaturarea înscrisurilor din primă instanță ale ABLV Bank trebuie respins ca nefondat.
- 134 Pe de altă parte, recurenta susține, desigur, în mod întemeiat, că articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81 presupune că ieșirea unei instituții din domeniul de aplicare al MUR poate implica adoptarea de către SRB a anumitor măsuri referitoare la contribuțiile *ex ante* plătite de această instituție. Ea nu critică însă nicidecum aprecierile Tribunalului referitoare la diferențele care disting angajamentele de plată irevocabile de celelalte contribuții *ex ante* și insistă, dimpotrivă, asupra realității acestor diferențe.
- 135 Argumentația recurente nu poate, în aceste condiții, să permită să se constate că punctul 111 din hotărârea atacată este afectat de o eroare de drept.
- 136 Prin urmare, acest motiv trebuie respins ca fiind în parte inoperant și în parte nefondat.

Cu privire la al nouălea motiv, întemeiat pe erori de drept și pe omisiunea de a se pronunța cu privire la contribuțiile ex ante pentru anul 2015

– *Argumentația părților*

- 137 Prin intermediul celui de al nouălea motiv, ABLV Bank denunță mai multe erori pe care le-ar fi săvârșit Tribunalul atunci când s-a pronunțat cu privire la argumentația recurentei referitoare la contribuțiile *ex ante* pentru anul 2015.
- 138 În primul rând, Tribunalul ar fi asimilat în mod eronat aceste contribuții contribuțiilor ulterioare, în timp ce contribuțiile *ex ante* pentru anul 2015 sunt păstrate în compartimente dedicate până la rambursarea lor către instituțiile în cauză.
- 139 În al doilea rând, Tribunalul ar fi interpretat în mod incorect articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81.
- 140 Astfel, el nu ar fi ținut seama de faptul că această dispoziție nu a prevăzut că rambursarea contribuțiilor în discuție trebuie efectuată progresiv pe o perioadă de opt ani. În acest context, excluderea de la beneficiul unei rambursări a instituțiilor cărora nu li se mai solicită să plătească contribuții *ex ante* nu ar fi admisibilă, din moment ce situația lor în această privință ar rezulta din amânarea nejustificată a rambursării prevăzute. Lipsa unui calcul destinat să soldeze situația unor asemenea instituții ar fi surprinzătoare, în măsura în care într-o atare situație ar fi prevăzut un calcul la articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81.
- 141 În al treilea rând, Tribunalul s-ar fi referit în mod eronat la articolul 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014, deși contribuțiile *ex ante* pentru anul 2015 nu ar fi fost colectate în temeiul acestui regulament, iar normele aplicabile acestui tip de contribuții nu ar cuprinde dispoziții comparabile.
- 142 În al patrulea rând, poziția reținută de Tribunal cu ocazia examinării admisibilității acțiunii ar contrazice poziția adoptată cu ocazia aprecierii de fond referitoare la contribuțiile *ex ante* pentru anul 2015.
- 143 În al cincilea rând, Tribunalul ar fi omis să recunoască faptul că, prin referirea la articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63, admite că problema modificărilor survenite în cursul anului este pertinentă.
- 144 SRB și Comisia susțin că al nouălea motiv este nefondat.

– *Aprecierea Curții*

- 145 După ce a amintit, la punctele 115 și 116 din hotărârea atacată, că contribuțiile *ex ante* pentru anul 2015 au fost percepute de statele membre și ulterior transferate către SRB, Tribunalul a apreciat mai întâi, la punctul 117 din această hotărâre, că, după transferul lor, respectivele contribuții au fost puse în comun cu celelalte contribuții *ex ante* în mod fungibil în cadrul FUR.
- 146 Tribunalul a arătat în continuare, la punctele 119-127 din hotărârea amintită, că articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81 nu putea servi drept temei pentru cererea de rambursare formulată de recurentă. Tribunalul a arătat în această privință că

- dispoziția menționată nu instituie un drept de a obține o rambursare, ci precizează doar metodologia care trebuie să fie urmată de SRB pentru a ține seama, la calcularea contribuțiilor *ex ante*, de contribuțiile *ex ante* pentru anul 2015 care i-au fost transferate de statele membre.
- 147 În sfârșit, Tribunalul a apreciat, la punctul 128 din aceeași hotărâre, că contribuțiile *ex ante* pentru anul 2015 erau în prezent reglementate, în același temei ca și celelalte contribuții, de articolul 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014.
- 148 În această privință trebuie constatat, în primul rând, că argumentația ABLV Bank nu permite să se stabilească faptul că interpretarea articolului 8 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81 reținută de Tribunal la punctele 120-127 din hotărârea atacată este afectată de o eroare de drept.
- 149 Această dispoziție prevede că, în perioada inițială, atunci când se calculează contribuțiile *ex ante* ale fiecărei instituții, SRB ține cont de contribuțiile *ex ante* percepute de statele membre care au fost transferate către FUR, deducându-le din quantumul datorat de această instituție.
- 150 După cum a arătat Tribunalul la punctele 120-122 din hotărârea atacată, rezultă atât din modul de redactare a articolului 8 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81, cât și din obiectul acestui regulament de punere în aplicare, și anume precizarea condițiilor de calcul al contribuțiilor *ex ante* la FUR pentru fiecare instituție, că această dispoziție nu poate fi interpretată în sensul că instituie un drept al fiecărei instituții de a i se rambursa quantumul contribuțiilor *ex ante* percepute de statele membre care au fost transferate către FUR. Dispoziția menționată se limitează astfel să prevadă integrarea unei operațiuni de deducere a acestor contribuții în metodologia de calcul al contribuțiilor *ex ante* la FUR.
- 151 Prin urmare, așa cum a subliniat Tribunalul la punctul 123 din hotărârea atacată, o instituție căreia nu i se mai solicită să plătească contribuții *ex ante* la FUR nu poate beneficia de această operațiune de deducere întrucât acesteia nu i se mai aplică respectiva metodologie de calcul.
- 152 Această interpretare a articolului 8 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81 nu poate fi considerată incompatibilă cu articolul 7 alineatul (3) din acest regulament de punere în aplicare, în măsura în care această din urmă dispoziție, care se referă la regimul specific al angajamentelor de plată irevocabile, nu are nici ca obiect, nici ca efect să precizeze normele aplicabile contribuțiilor *ex ante* percepute de statele membre care au fost transferate către FUR.
- 153 În al doilea rând, în măsura în care argumentația ABLV Bank trebuie înțeleasă în sensul că denunță neregularitatea practicii SRB care a constat în efectuarea deducerii prevăzute la articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81 în mod progresiv în perioada inițială prevăzută de Regulamentul nr. 806/2014, este necesar să se constate că o astfel de neregularitate, presupunând că este dovedită, ar fi trebuit să fie invocată împotriva deciziilor de stabilire în fiecare an a contribuțiilor *ex ante* pentru a demonstra că aceste decizii erau întemeiate pe o metodologie de calcul contrară dispoziției amintite.
- 154 În schimb, o argumentație întemeiată pe neregularitatea unei asemenea practici nu este de natură să demonstreze că Tribunalul ar fi trebuit să constate că, pentru a se conforma dispoziției menționate, SRB trebuia să procedeze, la ieșirea unei instituții din domeniul de aplicare al MUR, la o rambursare a contribuției *ex ante* a acestei instituții percepute de un stat membru care a fost transferată către FUR, în afara oricărei operațiuni de calcul anual al contribuțiilor *ex ante* datorate de instituția menționată.

- 155 Rezultă că argumentele întemeiate pe neregularitatea practicii SRB care a constat în efectuarea deducerii prevăzute la articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81 în mod progresiv în perioada inițială prevăzută de Regulamentul nr. 806/2014 trebuie respinse ca inoperante.
- 156 În al treilea rând, din moment ce articolul 70 alineatul (4) din acest regulament vizează „contribuțiile primite în mod corespunzător”, fără a face distincție între contribuțiile *ex ante* care au fost în mod direct colectate de SRB și contribuțiile *ex ante* care i-au fost transferate de statele membre, nu se poate considera că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat, la punctul 128 din hotărârea atacată, că dispoziția respectivă se aplică tuturor acestor contribuții *ex ante* puse la dispoziția SRB.
- 157 În al patrulea rând, argumentele ABLV Bank întemeiate pe contradicții între raționamentul Tribunalului referitor la contribuțiile *ex ante* pentru anul 2015 și alte părți ale motivării hotărârii atacate trebuie considerate inadmisibile, în conformitate cu principiile amintite la punctul 34 din prezenta hotărâre, întrucât recurenta nu precizează în mod clar natura contradicțiilor motivelor de care intenționează să se prevaleze.
- 158 În al cincilea rând, dat fiind că din considerațiile care precedă rezultă că Tribunalul a statuat în mod valabil, pe de o parte, că articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81 nu prevede un drept la rambursarea contribuțiilor *ex ante* percepute de statele membre care au fost transferate către FUR și, pe de altă parte, că articolul 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014 era aplicabil acestor contribuții, rezultă că aprecierea Tribunalului exprimată la punctele 117 și 128 din hotărârea atacată, potrivit căreia în cadrul FUR nu se face nicio distincție între contribuțiile menționate și contribuțiile *ex ante* în mod direct colectate de SRB, nu poate fi considerată drept necesară pentru a justifica respectiva concluzie la care a ajuns Tribunalul la punctul 129 din hotărârea atacată.
- 159 Întrucât considerațiile referitoare la această apreciere trebuie, în consecință, să fie considerate suplimentare, argumentele ABLV Bank prin care aceste considerații sunt criticate trebuie respinse, conform jurisprudenței amintite la punctul 118 din prezenta hotărâre, ca inoperante.
- 160 Având în vedere cele de mai sus, al nouălea motiv trebuie respins ca fiind în parte inadmisibil, în parte inoperant și în parte nefondat.

Cu privire la al zecelea motiv, întemeiat pe erori de drept în respingerea celui de al șaselea motiv prezentat în primă instanță

– Argumentația părților

- 161 Prin intermediul celui de al zecelea motiv, ABLV Bank susține că aprecierea Tribunalului expusă la punctul 134 și următoarele din hotărârea atacată, potrivit căreia decizia în litigiu nu încalcă principiile securității juridice și protecției încrederii legitime, este afectată de o eroare de drept, întrucât, chiar presupunând că articolul 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014 are sensul pe care i l-a atribuit Tribunalul, această dispoziție nu poate fi considerată clară, în special ca urmare a existenței unor cazuri de rambursare a contribuțiilor *ex ante*.
- 162 SRB arată că al zecelea motiv trebuie respins ca inadmisibil sau, în orice caz, ca nefondat. Comisia consideră de asemenea că acest motiv este nefondat.

– *Aprecierea Curții*

- 163 La punctele 136-138 din hotărârea atacată, Tribunalul a apreciat că SRB nu a încălcat principiile securității juridice și protecției încrederii legitime. Tribunalul a motivat această apreciere constatând că decizia în litigiu era previzibilă, întrucât se întemeia pe articolul 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014, care constituie o dispoziție clară și precisă care nu cuprinde nicio excepție sau atenuare.
- 164 Această apreciere a Tribunalului nu poate fi considerată ca fiind afectată de o eroare de drept din moment ce, astfel cum a arătat Tribunalul la punctul 136 din hotărârea atacată și cum s-a amintit la punctele 54 și 55 din prezenta hotărâre, din însuși modul de redactare a articolului 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014 reiese că contribuțiile *ex ante* primite în mod corespunzător nu pot face obiectul unei rambursări.
- 165 În plus, deși recurenta susține că Tribunalul a omis să țină seama de dispoziții de drept al Uniunii care prevăd că, în anumite situații, SRB trebuia să efectueze rambursarea contribuțiilor *ex ante*, trebuie amintit că din examinarea primului, a celui de al treilea și a celor de al șaptelea-al nouălea motive ale prezentului recurs reiese că argumentația ABLV Bank referitoare la articolul 17 alineatele (3) și (4) din Regulamentul delegat 2015/63, la articolul 7 alineatul (3) și la articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81, precum și la articolul 7 din Regulamentul delegat 2017/2361 nu este de natură să demonstreze existența unei asemenea obligații de rambursare.
- 166 Prin urmare, al zecelea motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al unsprezecelea motiv, întemeiat pe erori de drept în respingerea celui de al șaptelea motiv prezentat în primă instanță

– *Argumentația părților*

- 167 Prin intermediul celui de al unsprezecelea motiv, ABLV Bank susține că Tribunalul a reținut o interpretare „radicală și extremă” a dispozițiilor relevante, nerespectând astfel principiul proporționalității. Acesta ar fi considerat totodată, în mod eronat, că SRB nu dispune de nicio marjă de apreciere.
- 168 De asemenea, ABLV Bank contestă respingerea de către Tribunal, la punctul 152 din hotărârea atacată, a argumentației dezvoltate la punctul 23 din cererea introductivă ca fiind inadmisibilă. Ea susține că această argumentație era suficient de precisă pentru a fi admisibilă și nu necesita o analiză detaliată a exemplului invocat în susținerea ei.
- 169 SRB și Comisia susțin că al unsprezecelea motiv este nefondat.

– *Aprecierea Curții*

- 170 La punctele 142-152 din hotărârea atacată, Tribunalul a înlăturat toate argumentele întemeiate pe principiul proporționalității avansate de recurentă. Mai precis, acesta a arătat la punctul 147 din această hotărâre, pe de o parte, că SRB nu dispunea de nicio marjă de apreciere în aplicarea

articolului 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014, precum și a articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63 și, pe de altă parte, că ABLV Bank nu invoca nicio excepție de nelegalitate împotriva acestor dispoziții.

- 171 Trebuie arătat de la bun început că din considerațiile referitoare la examinarea primului și a celui de al doilea motiv ale prezentului recurs rezultă că Tribunalul a statuat în mod întemeiat că SRB era obligat, în temeiul articolului 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014 și al articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63, să respingă cererea de rambursare prezentată de recurentă. Rezultă că, astfel cum a afirmat Tribunalul la punctul 147 din hotărârea atacată, SRB nu dispunea în această privință de nicio marjă de apreciere.
- 172 În aceste condiții, Tribunalul a considerat în mod întemeiat, la punctele 147 și 148 din hotărârea atacată, că lipsa unei marje de apreciere a SRB conduce la concluzia că acestuia nu i se putea reproșa în mod valabil că a încălcat principiul proporționalității prin respingerea respectivei cereri, cu excepția situației în care se susține că dispozițiile care îl obligau să se pronunțe în acest sens erau nevalide din cauza incompatibilității lor cu principiul menționat.
- 173 Or, din respingerea celui de al cincilea motiv al prezentului recurs rezultă că Tribunalul nu a denaturat înscrisurile din primă instanță atunci când a considerat că recurenta nu invocase o asemenea excepție de nelegalitate.
- 174 Prin urmare, rezultă că motivul reținut de Tribunal la punctul 147 din hotărârea atacată era suficient pentru a justifica respingerea celui de al șaptelea motiv prezentat în primă instanță.
- 175 Așadar, argumentele ABLV Bank prin care se urmărește contestarea altor elemente ale motivării Tribunalului referitoare la respingerea acestui al șaptelea motiv trebuie considerate inoperante, conform jurisprudenței amintite la punctul 118 din prezenta hotărâre.
- 176 Rezultă că al unsprezecelea motiv trebuie respins ca fiind în parte inoperant și în parte nefondat.

Cu privire la al doisprezecelea motiv, întemeiat pe erori de drept în respingerea celui de al optulea și a celui de al nouălea motiv prezentate în primă instanță

– Argumentația părților

- 177 Prin intermediul celui de al doisprezecelea motiv, ABLV Bank arată că Tribunalul a aplicat în mod eronat adagiul *nemo auditur*.
- 178 Astfel, în vederea aplicării acestui adagiu, nu ar fi necesar să se stabilească dacă articolul 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014 și articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63 au fost bine interpretate de SRB, ci să se evalueze dacă acest organism crease el însuși în mod nelegal condițiile pe care le-a invocat ulterior. Or, aceasta ar fi fost situația în speță, din moment ce pierderea autorizației recurente ar fi consecința inevitabilă a deciziei SRB/EES/2018/09 a SRB, care ar fi depășit competența acestuia din urmă și ar fi fost nelegală. SRB nu s-ar putea prevala de lipsa anulării acestei decizii, întrucât pretinde că deciziile sale din 23 februarie 2018 nu sunt supuse unui control jurisdicțional.

- 179 În plus, aprecierea, de la punctul 172 din hotărârea atacată, potrivit căreia acțiunile nelegale ale SRB nu repun în discuție legalitatea deciziei în litigiu ar conduce la negarea oricărui efect al adagiului *nemo auditur*.
- 180 Pe de altă parte, Tribunalul nu ar fi răspuns la al nouălea motiv prezentat în primă instanță, care se referea la caracterul contradictoriu al comportamentului constând în excluderea unei instituții dintr-un sistem care acoperă riscuri, reținând în același timp contribuția stabilită în funcție de profilul de risc al acestei instituții.
- 181 SRB și Comisia susțin că al doisprezecelea motiv este nefondat.

– *Aprecierea Curții*

- 182 La punctul 170 din hotărârea atacată, Tribunalul a apreciat că niciun comportament culpabil nu i se putea reproșa SRB în speță, întrucât acesta aplicase în mod corect articolul 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014 și articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63. Tribunalul a adăugat la punctul 171 din această hotărâre că decizia SRB/EES/2018/09 a SRB nu făcea obiectul acțiunii în primă instanță și, prin urmare, nu putea dovedi un comportament culpabil al SRB. De asemenea, la punctul 172 din hotărârea menționată, Tribunalul a considerat că motivul întemeiat pe un comportament pretins contradictoriu din partea SRB era inoperant, în măsura în care nu urmărea să repună în discuție legalitatea deciziei în litigiu.
- 183 În ceea ce privește, în primul rând, aprecierea efectuată de Tribunal cu privire la temeinicia celui de al optulea motiv prezentat în primă instanță de ABLV Bank, este cu siguranță necesar să se constate că, în măsura în care prin intermediul acestui motiv recurenta intenționa să se prevaleze de presupusa neregularitate a deciziei SRB/EES/2018/09 a SRB, considerațiile care figurează la punctul 170 din hotărârea atacată, referitoare la conformitatea deciziei în litigiu cu articolul 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014 și cu articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63, erau lipsite de relevanță.
- 184 În schimb, după cum a arătat Tribunalul la punctul 171 din hotărârea atacată, nu se poate prezuma, în vederea aplicării adagiului *nemo auditur*, că decizia SRB/EES/2018/09 a SRB era nelegală, în condițiile în care aceasta nu a făcut obiectul unei acțiuni în anulare.
- 185 Împrejurarea invocată de ABLV Bank că SRB consideră că această decizie nu constituie un act care lezează este lipsită de relevanță. Astfel, din cuprinsul punctului 66 din Hotărârea din 6 mai 2021, ABLV Bank și alții/BCE (C-551/19 P și C-552/19 P, EU:C:2021:369), reiese că rezultatul final al procedurii de rezoluție, în cursul căreia a fost adoptată decizia SRB/EES/2018/09 a SRB, ar fi putut face obiectul unui control jurisdicțional.
- 186 În ceea ce privește, în al doilea rând, al nouălea motiv prezentat în primă instanță de ABLV Bank, trebuie subliniat că argumentul întemeiat pe omisiunea de a se pronunța cu privire la acest motiv trebuie să fie înlăturat, întrucât Tribunalul a respins în mod explicit motivul menționat la punctul 172 din hotărârea atacată.
- 187 În plus, dat fiind că acest punct privește un motiv întemeiat nu pe nerespectarea adagiului *nemo auditur*, ci pe un comportament pretins contradictoriu al SRB, critica potrivit căreia Tribunalul ar fi aplicat la punctul menționat în mod incorect acest adagiu nu poate fi admisă.
- 188 În consecință, al doisprezecelea motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al treisprezecelea motiv, întemeiat pe erori în ceea ce privește caracterul suficient de motivat al deciziei în litigiu

– Argumentația părților

- 189 Prin intermediul celui de al treisprezecelea motiv, ABLV Bank susține că Tribunalul nu a respectat întinderea obligației de motivare atunci când a considerat că se putea deduce caracterul suficient de motivat al deciziei în litigiu din introducerea unei acțiuni și din faptul că Tribunalul a considerat că este în măsură să se pronunțe.
- 190 Insuficiența motivării deciziei în litigiu ar fi ilustrată de invocarea în mai multe rânduri de către Tribunal a unor elemente exterioare deciziei amintite și de întrebările adresate de acesta în cursul procedurii. Mai precis, claritatea invocată a articolului 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014 ar fi contrazisă de trimiterea, în una dintre aceste întrebări, la o „rambursare” și de faptul că Tribunalul nu a considerat că se poate întemeia pe modul de redactare a acestei dispoziții.
- 191 SRB și Comisia susțin că al treisprezecelea motiv este nefondat.

– Aprecierea Curții

- 192 La punctul 178 din hotărârea atacată, Tribunalul a apreciat că SRB a specificat în motivarea deciziei în litigiu elementele de fapt și de drept care au o importanță esențială. Tribunalul a constatat de asemenea că decizia menționată îi permisesse ABLV Bank să cunoască justificările deciziei respective, iar instanței Uniunii să își exercite controlul asupra legalității acesteia.
- 193 Astfel cum a arătat Tribunalul la punctul 176 din hotărârea atacată, dintr-o jurisprudență constantă a Curții reiese că, deși motivarea impusă la articolul 296 TFUE trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanei interesate să ia cunoștință de justificările măsurilor luate, iar instanței competente să își exercite controlul, o asemenea motivare trebuie totuși să fie adaptată naturii actului în cauză și contextului în care actul a fost adoptat. Din această perspectivă, nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, în măsura în care caracterul suficient al unei motivări trebuie apreciat nu numai prin prisma modului său de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă și în special în funcție de interesul de a primi explicații pe care îl pot avea destinatarii actului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 martie 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, punctul 122 și jurisprudența citată).
- 194 Trebuie să se constate că Tribunalul a aplicat la punctul 178 din hotărârea atacată criteriile rezultate din această jurisprudență constantă pentru a aprecia caracterul suficient de motivat al deciziei în litigiu. Mai exact, acesta a ținut seama în mod întemeiat de faptul că motivarea deciziei amintite permisesse recurentei să își apere drepturile, iar instanței Uniunii să își exercite controlul asupra legalității deciziei menționate.

- 195 În plus, din moment ce, conform jurisprudenței constante amintite, nu se impune nicidecum ca motivarea unei decizii să fie exhaustivă, faptul că Tribunalul a luat în considerare în raționamentul său elemente care explicitau această motivare și că a realizat o cercetare judecătorească destinată să clarifice motivarea respectivă nu este de natură să repună în discuție aprecierea Tribunalului enunțată la punctul 178 din hotărârea atacată.
- 196 Prin urmare, al treisprezecelea motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 197 Potrivit articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, atunci când recursul nu este fondat, Curtea se pronunță asupra cheltuielilor de judecată.
- 198 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din acest regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 199 Întrucât SRB și Comisia au solicitat obligarea ABLV Bank la plata cheltuielilor de judecată, iar ABLV Bank a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de SRB și de Comisie.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară și hotărăște:

- 1) Respinge recursul.**
- 2) Obligă ABLV Bank AS, în lichidare, să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comitetul unic de rezoluție (SRB) și de Comisia Europeană.**

Semnături